Markéta Šichtařová: Kterak socialismus produkuje CO2, proti kterému brojí

- CZ24 News | 15. prosince 2022

EU: Že Evropa se již překulila přes mezník, za nímž ji číselně a ekonomicky můžeme považovat za socialistickou, jsme tu už říkali. Bohužel, ekonomická a číselná stránka věci není jediným rysem.

Totéž můžeme pozorovat i na subtilnějších a hůř kvantifikovatelných jevech. Dalším neklamným rysem nástupu kolektivismu, jehož jednou z odnoží je právě socialismus, je nástup ideologií do řízení státu. Ideologií, jež jsou ve své podstatě zcela iracionální. Ideologií, které by mohly být „hezké“, kdyby fungovaly, fungovat ale nikdy nemohou, protože nevnímají realitu, biologické nastavení člověka, okolní svět.

Skoro dnes a denně jsme konfrontování s novým výkvětem takové ideologie v řízení celé Evropské unie. Jeden příklad za všechny:

Vyjednavači členských států Evropské unie a Evropského parlamentu se v noci na úterý dohodli na zavedení takzvaného uhlíkového cla, které mají při dovozu do EU platit dodavatelé železa, oceli nebo hnojiv. Jde o analogii k systému unijních emisních povolenek, o kterých bezpečně víme, že notně přispívají k současnému nesmyslnému (a uměle vyvolanému) zdražení cen energií a zejména elektřiny. Jinými slovy, Evropská unie systematicky pokračuje v systému střílení do kolena sebe sama, vytváření nedostatku základních surovin, zvyšování inflace a podlamování svého hospodářského růstu.

Asi tak, jako někdejší Svaz sovětských socialistických republik z důvodů čiré ideologie a ničeho jiného než ideologie vyvolal hladomor na Ukrajině a bídu obyvatelstva tím, že vědomě a záměrně rozvrátil soukromé zemědělství, tak Evropská unie z důvodů čiré ideologie a ničeho jiného než ideologie rozvrací evropské zemědělství tím, že vědomě a záměrně zdražuje hnojiva kvůli oteplování, za které *MOŽNÁ* může člověk (nebo taky ne), které *MOŽNÁ* člověk může a *MOŽNÁ* nemůže zastavit (nejspíš nemůže), které *MOŽNÁ* vadí (nebo taky nevadí), ale které *ROZHODNĚ* nezastaví clo na hnojiva, protože takové clo jen ničí evropské zemědělství, tím zdraží potraviny a tím ožebračí obyvatelstvo.

A hádejte, jak se chová chudé obyvatelstvo? Řeknu vám to.

Chová se na milion způsobů, jen ne ekologicky. Proč se nechová ekologicky? Protože je chudé a nemá na to.

Český hydrometeorologický ústav k mé kyselé škodolibosti oznámil, že od začátku tohoto roku pozoruje výrazné zhoršení kvality ovzduší hlavně kvůli topení tuhými palivy. Logicky. Soudruh zaslepený ideologií totiž z principu nemyslí. Kdyby myslel, věděl by, co jsem na tomto místě v blozích opakovaně psala už roky: Pouze bohatý stát má na to, aby se choval ekologicky, chudý stát se chová neekologicky, a Green Deal vede ke zchudnutí. (Za slovo “ekologicky” si dosaďte činnost dle libosti a slovo “CO2” se tam vyskytnout ani nemusí.)

Green Deal je hlavním důvodem energetické krize, energetická krize je hlavním důvodem relativně většího zchudnutí Evropy než zbytku světa, zchudnutí Evropy je hlavním důvodem masívního přechodu na tuhá paliva, tuhá paliva produkují víc CO2, proti němuž Green Deal brojí. Ano, Green

Deal způsobil produkci CO_2 kvůli ožebračení lidí. Překvapivé na tom není ani písmenko. Predikovatelné bylo vše. Soudruh konal, protože proč? Protože máme státní ideologii neboli socialismus, který má fobii z CO_2 a kompulzivně vymýšlí, jak CO_2 anihilovat.

Ideologie je sice květnatá, moc velkou fantazii ale nemá; pořád se opakuje tak nějak na jedno brdo.

Že „poručíme větru, dešti“, to ukázal Grýn Dýl.

Že „kdo není s námi, je proti nám“, ukazují recyklovaná slovíčka jako ruský agent nebo dezinformátor pro každého, kdo se dostatečně demonstrativně a teatrálně nezařadí do správného davu jako s mávátkem na prvního Máje.

„Proletáři všech zemí, spojte se“ je reprezentováno „semknutím se“ a „solidaritou“ mezi evropskými zeměmi, které míří do dluhové krize z vlastní rozhazovačnosti.

A „společně proti třídnímu nepříteli“ je reprezentováno označením za dezinformátora každého, kdo se otře o nefunkční a kontraproduktivní Green Deal.

Socialismus v Evropské unii už převládl nejen ekonomicky, což můžeme přesně změřit a kvantifikovat, ale také ideologicky.

AUTOR: Markéta Šichtařová

ZDROJ: blog.idnes.cz